

свѣтлость-та на солнце-то.

Стихиіи.

У. Колко-то ся нахождатъ на свѣта, относятъ на четьри стихиіи, кои-то са огонь, воздухъ, земля, и вода. (*)

Огнь.

У. Може да сѣкате че е огонь оно, що гори въ огнище-то, гдѣ-то вариме ястїе-то, но огня, ако и да не го видиме, е распраснатъ во всичко-то естество. Ударете два кремацы, и абїе ще видите искры; притрїйте силно двѣ сухы древе-та ще видите да ся загорящеть, и на конецъ да ся запалятъ; турете на солнце стакло отъ очила, и то ще запале праханъ-та. Огнь е нужденъ за живїніе-то на оныя що ся нахождатъ въ свѣтъ, и первый неговый изворъ, вѣруватъ Физицы-те, да е солнце-то защо топлина-та зима умалява, всички-те, увѣнуватъ, и почти приближаватъ камъ смерть-та, и водите вече не текатъ, но замразиватъ. Пролетъ-та заради нова-та топлина, всяко нѣщо ся отъ ново одушевява. Ако престане огнь-атъ всичко замразува.

(*) Употреблаваме вѣтхо-то дѣленіе на стихиіи-те, като по лесно за дѣца-та